

A Žádost: "Propust' můj lid."

❖ Faraonova odpověď (2. Mojžíšova 5,1-2)

- Thutmose III. byl ještě dítě, když byl dosazen na trůn pod regentstvím Hatšepsut, aby zabránil tomu, aby byl Mojžíš prohlášen faraonem. Mojžíš uprchl z Egypta, když byl Thutmose ještě v chlapeckém věku.
- O čtyřicet let později byl Mojžíš zpět u dvora. Přišel by, aby se dožadoval svého práva na trůn? Vůbec ne. Žádost byla jednoduchá: "Propust' můj lid" (2. Mojžíšova 5,1).
- Thutmoseho odpověď není namířena proti Mojžíšovi, ale proti Bohu samotnému. Jednoduše řečeno, zpochybňovala samotnou Boží existenci (2. Mojžíšova 5,2).
- Jeho postoj nacházíme ve Zjevení jako symbol, který reprezentuje francouzský národ během revoluce v osmnáctém století (Zjevení 11,8). Stejně jako faraon, i Francouzská republika prohlásila náboženství za zrušené a projevila se jako ateistický národ.

❖ Reakce lidu (2. Mojžíšova 5,3-21)

- Když Mojžíš před lidem předváděl znamení, která mu Bůh dal, uvěřili a klaněli se (2. Mojžíšova 4,29-31). Můžeme si představit, jak s očekáváním čekali na faraónovu odpověď na jejich žádost.
- Odpověď byla opravdu nečekaná. Faraon je nejen odmítl, ale donutil je dělat jejich práci, aniž by jim dal potřebný materiál, ale požadoval stejné výsledky (2. Mojžíšova 5,6-8). Jaká byla omluva pro zavedení takového iracionálního řádu?
- Mojžíš a Áron je podle Thutmose přiměli "přestat pracovat" (2. Mojžíšova 5,5). Kdyby měli čas mluvit o náboženství a svobodě, měli by také čas hledat slámu. (2. Mojžíšova 5,9.17)
- Když s nimi bylo špatně zacházeno, stěžovali si faraónovi, ale nikdo jim nenaslouchal. Pak se obrátili proti Mojžíšovi a Áronovi a obvinili je, že nesou vinu za to, že se jejich situace zhoršila (2. Mojžíšova 5,20.21).

❖ Boží odpověď (2. Mojžíšova 5,22-6,8)

- Faraon se na Mojžíše rozzlobí. Lidé se na Mojžíše hněvají. Mojžíš... Nehněvá se, ale je zděšen a jde k Bohu se svými pochybnostmi: "Proč jsi dopustil na tento lid zlo? Proč jsi mě vlastně poslal?" (2. Mojžíšova 5,22).
- Prozkoumejme Boží odpověď (2. Mojžíšova 6,1-8):
 - (a) Co jsem učinil: Ukázal jsem se prorokům, uzavřel jsem s nimi smlouvu, slíbil jsem, že jim dám zemi Kanaán, slyšel jsem sténání lidu, rozpomenul jsem se na svůj slib
 - (b) Co udělám: Odejmu jim útlak Egyptanů, vysvobodím je z otroctví, ukážu svou moc, učiním je svým lidem, budu jejich Bohem, dám jim kanaánskou zemi.

❖ Mojžíšova odpověď (2. Mojžíšova 6,9-13)

- Po Božích povzbudivých slovech Mojžíš znovu promluvil k lidem, ale oni ho nechtěli poslouchat. (2. Mojžíšova 6,9) Poté ho Bůh požádal, aby znovu promluvil k faraonovi a požádal ho o propuštění Izraele (2. Mojžíšova 6,10.11).
- Mojžíš odmítl a znovu se oháněl svými výmluvami: "Když mi nenaslouchají Izraelci, jak by mě poslechl faraon! Nejsem způsobilý mluvit" (2. Mojžíšova 6,12).
- Mojžíš byl sklíčený, sklíčený, zklamaný. Ale stejně jako jiné velké postavy, které se cítily jako on - jako Asaf nebo Jób - se nevzdal zoufalství. Jeho důvěra v Boha byla silnější než jeho současné pocity.
- Když procházíme situacemi sklíčenosti, přijměme si Azafova slova za svá (Žalm 73,23-26).

B Úloha Mojžíše a Árona (2. Mojžíšova 6,28-7,7)

- ❖ Tváří v tvář prvním selháním v Egyptě musel Bůh Mojžíšovi znovu připomenout Áronovu roli jako jeho pomocníka a mluvčího (2. Mojžíšova 7,1.2).
- ❖ Při této příležitosti použil přirovnání k úloze proroků. Přijímají poselství od Boha a předávají ho nám. V tomto smyslu hraje Mojžíš roli Boha a Áron roli proroka.
- ❖ Stejně jako se později stalo mnoha prorokům, Bůh varoval, že Jeho poselství nebude vyslyšeno a že bude muset jednat s velkou mocí (2. Mojžíšova 7,3).
- ❖ Stejně jako pozdější proroci měl Mojžíš mluvit k lidu a k faraonovi: "Promluvíš k nim má slova, ať poslechnou nebo ne; jsou to vzpurníci" (Ezechiel 2,7). Tak je tomu i s námi, protože na této zemi jsme slyšitelným hlasem Božím.